

Forfatter: Motzfeldt, Peter

Titel: BREV TIL: Christie, Wilhelm Frimann Koren FRA: Motzfeldt, Peter (1816-02-27)

Citation: Motzfeldt, Peter: "BREV TIL: Christie, Wilhelm Frimann Koren FRA: Motzfeldt, Peter (1816-02-27)", i *Breve fra Danske og Norske, især i Tiden nærmest efter Adskillelsen*, Gyldendalske Boghandel, s. 255. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001990951-000-shoot-L0019909510000135.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Danske og Norske, især i Tiden nærmest efter Adskillelsen

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Bergend. 27de Februar 1816.

Du maa nu i denne Tid læse saameget Skidt, saa kan Du vel sagtens læse dette Brev med, tænker jeg; — og dette er Grunden, hvorfor Du faar det. Jeg har intet egentlig at skrive om; — med mig selv passerer der intet mærkeligt, og af hvad der passerer i Byen, veed jeg ei ret meget, da jeg for det meste er hjemme og alene. De qvodlibetske Venner seer jeg naturligviis, og blandt dem især Hagerup; vi to bør ogsaa holde os sammen, da vi ere — som jeg kan forstaa — saa halvt mistænkte for at være — svenske. Der er ingen Verden saa curios som denne! Men nu nok om denne Materie. Det sømmer jo ei mig at skrive noget om de mange og ivrige Patrioter i denne By. Men en Nyhed vil jeg fortælle Dig, den nemlig, at ifald Du har spekuleret paa at gjøre den vakre og rige Madm. F. — alias Løvinden — til Stiftamtmandinde, da er det nu forseent. Hun har lagt sit Hjerte og vil give sit Øvrige til Major S. fra Stavanger. Man talte allerede om denne Forbindelse, da han for en Tid siden var her i Byen; men det hedte siden, at der ei skulde blive noget af. Nu kom han for nogle Dage siden igjen, og Sagen er nu afgjort. Jeg undrer mig meget over dette Parti. Majoren er i mine og i fleres Øjne styg — og langtfra godlidende, ja det som værre er, han er ei just bekjendt som den bedste Mand. — — — — —

Bispen prædikede igaar. Hans Hukommelse slog ham ikke feil denne Gang, saa at det i denne Henseende gik godt: men Udtalen er nu er saa god mere, da han ei har eens. 256Tand igjen i Munden. Prædikenen var mere dogmatisk og exegetisk end sædvamlig, — og havde derfor flere af hans vakre stærke Udbrud; men meget klogt var det af ham, at han aldeles ikke berørte Politiken. Jeg var hos ham iaftes i Familie-Selskab. Han længes meget efter, at Du skal komme her. Han har vistnok megen Agtelse for Schyds, men det er nok dennes megen Ængstelighed, som ei anstaar den gamle djærve Trønder. — Endnu har jeg ei faaet den Instrux, hvorefter jeg her skal vrøvle noget om Toldvæsenet: men jeg har dog foreløbig corresponderet med Wedel endeel derom. — — — — — Nu skal Du være forskaanet for mere Vrøvl fra

Din Ven
Mofeldt.